

சோதனையை வெல்வது!

மத்தேயு 26:36-39;

மாற்கு 14:32-42; லூக்கா 22:39-46;

- மத்தேயு 26:36-46, 36. அப்பொழுது, இயேசு அவர்களோடே கெத்செமனே என்னப்பட்ட இடத்திற்கு வந்து, சீஷர்களை நோக்கி: நான் அங்கே போய் ஜெபம்பண்ணுமளவும் நீங்கள் இங்கே உட்கார்ந்திருங்கள் என்று சொல்லி;
37. பேதுருவையும், செபெதேயுவின் குமாரர் இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டுபோய், துக்கமடையவும், வியாகுலப்படவும் தொடங்கினார்.
38. அப்பொழுது, அவர்: என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான துக்கங்கொண்டிருக்கிறது; நீங்கள் இங்கே தங்கி, என்னோடேகூட விழித்திருங்கள் என்று சொல்லி,
39. சற்று அப்புறம்போய், முகங்குப்புற விழுந்து: என் பிதாவே, இந்தப்பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படிசெய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்.
40. பின்பு, அவர் சீஷர்களிடத்தில் வந்து, அவர்கள் நித்திரைபண்ணுகிறதைக் கண்டு, பேதுருவை நோக்கி: நீங்கள் ஒரு மணி நேரமாவது என்னோடேகூட விழித்திருக்கக்கூடாதா?
41. நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணுங்கள்; ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ பலவீனமுள்ளது என்றார்.
42. அவர் மறுபடியும் இரண்டாந்தரம் போய்: என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரத்தில் நான் பானம்பண்ணினாலொழிய இது என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடாதாகில், உம்முடைய சித்தத்தின்படி ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்.

43. அவர் திரும்ப வந்தபோது, அவர்கள் மறுபடியும் நித்திரைபண்ணுகிறதைக் கண்டார்; அவர்களுடைய கண்கள் மிகுந்த நித்திரைமயக்கம் அடைந்திருந்தது.
44. அவர் மறுபடியும் அவர்களை விட்டுப்போய், மூன்றாந்தரமும் அந்த வார்த்தைகளையே சொல்லி ஜெபம்பண்ணினார்.
45. பின்பு அவர் தம்முடைய சீஷர்களிடத்தில் வந்து: இனி நித்திரைபண்ணி இளைப்பாறுங்கள்; இதோ, மனுஷகுமாரன் பாவிசளுடைய கைகளில் ஒப்புக்கொடுக்கப்படுகிற வேளைவந்தது.
46. என்னைக் காட்டிக்கொடுக்கிறவன், இதோ, வந்துவிட்டான், எழுந்திருங்கள், போவோம் என்றார்.

இயேசு துக்கத்தின் மனிதர் என்றும், துக்கத்தை அறிந்தவர் என்றும் கூறப்படுகிறது. கர்த்தருடைய வாழ்க்கையைப் படிக்கும்போது, அவர் உண்மையில் துக்கத்தின் மனிதர் என்பதை உணரலாம். இயேசு சிரித்ததாக வேதத்தில் எந்தப் பதிவும் இல்லை.

அவரது துயரத்தைப் பற்றிய அறிக்கைகள் உள்ளன. அவர் சத்தமாக பெருமூச்சு விடுவது, துக்கப்படுவது, சோகமாக இருப்பது பற்றிய கூற்றுகள் உள்ளன.

யோவான் 11 அவர் லாசருவின் கல்லறையில் அழுதபோது. அவர் அழுவதற்கு முன்பு, பாவம் மற்றும் மரணத்தின் தாக்கத்தைக் கண்டபோது, அவர் தம்முடைய உள்ளத்தின் ஆழத்தில் பெருமூச்சு விட்டார்.

லூக்கா 19:41, அவர் சமீபமாய் வந்தபோது நகரத்தைப்பார்த்து, அதற்காகக் கண்ணீர்விட்டழுது.

இயேசு எருசலேம் நகரத்தைப் பார்த்து, அந்தத் தீய, துன்மார்க்க, விசுவாசமற்ற மக்களைக் கண்டு அழுகிறார். அவர் உண்மையில் துக்கங்கள் நிறைந்த மனிதர், துக்கத்தை அறிந்தவர்.

ஆனால் அவருடைய வாழ்க்கையில் எந்த துக்கமும் இருந்ததில்லை, நோயின் துக்கம், அவநம்பிக்கை, கீழ்ப்படியாமை, அறியாமை, அல்லது நிராகரிப்பு போன்றவை அவர் அனுபவிக்கும் துக்கத்திற்கு இணையானவை அல்ல.

ஆனால் இங்குள்ள துக்கம், அவர் இதுவரை அறிந்திருந்த, இன்னும் அனுபவிக்க வேண்டிய அனைத்து துக்கங்களின் குவிப்பு மற்றும் தீவிரமடைதல் போல் தெரிகிறது.

இங்கே என்ன நடந்தது என்பதை என் சொந்த புரிதலில் விவரிக்க கிட்டத்தட்ட சாத்தியமற்றது. இயேசு கிறிஸ்துவின் துன்பத்தின் ஆழமான தன்மையை நாம் புரிந்து கொள்ளவில்லை, ஏனென்றால் அவர் எல்லையற்ற தேவனாக, நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒன்றை அனுபவிக்க முடியும்.

இங்கே இயேசு மிகவும் பரிசுத்தமான இடத்தில் நடந்து செல்கிறார், இறுதியில் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒன்றைப் புரிந்துகொள்ளவும், விவரிக்க முடியாத ஒன்றை விளக்க முயற்சிக்கவும் முயற்சிக்கிறார்.

There is mystery here that is too profound for us or any other human being, or maybe even the holy angels.

இங்கே நாம் தேவன் மனிதனைப் பார்த்து பிரமிப்புடன் நிற்கிறோம், அவர் தேவன் என்பதை முழுமையாக அறிந்திருக்கிறோம், ஆனால் ஒரு மனிதனாக அவர் தேவனே இல்லாதது போல் வேதனையில் தவிப்பதைக் காண்கிறோம்.

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கெத்செமனே தோட்டத்தில், அவர் சிறைபிடிக்கப்படுவதற்கும், போலி விசாரணை செய்வதற்கும், மரணதண்டனை நிறைவேற்றப்படுவதற்கும் சற்று முன்பு. இது சிலுவையைத் தயாரிப்பதன் ஒரு பகுதியாகும்.

இது நம் ஆண்டவர் மரிக்கத் தயாராக இருப்பதன் ஒரு பகுதியாகும்.

- தேவனின் திட்டத்தின் தயாரிப்பை நாங்கள் கண்டோம்.
- கிறிஸ்துவைப் பிடிக்க சதித்திட்டம் தீட்டிக்கொண்டிருந்த மதத் தலைவர்களின் தயாரிப்பு.
- அவரை நேசித்து, அடக்கம் செய்வதற்காக அபிஷேகம் செய்த அன்பு சகோதரியின் தயாரிப்பை நாங்கள் கண்டோம்.
- அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கப் புறப்பட்ட யூதாஸின் தயாரிப்பை நாங்கள் கண்டோம்.

இறுதி பஸ்காவில் நமது ஆண்டவர் பழைய யூத பொருளாதாரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்ததைக் கண்டோம். அவர் கர்த்தருடைய இராப்போஜனத்தை அறிமுகப்படுத்துவதை நாங்கள் கண்டோம்.

அவர் பிடிக்கப்படும்போது சீடர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி அவர் எச்சரித்ததை நாங்கள் கண்டோம், அவர்கள் சிதறடிக்கப்பட்டனர்.

சிலுவையை நோக்கி நகரும் ஆயத்தத்தின் அனைத்து கூறுகளும், இதுவே அவருடைய ஆயத்தம்.

தேவனின் திட்டத்துடன் முழுமையாக இணக்கமாக தன்னைக் கொண்டுவருவதற்கும், மீண்டும் பிசாசைத் தோற்கடிப்பதற்கும் இயேசு இந்த சோதனையை மேற்கொள்ள வேண்டும். சீடர்களுக்கான தயாரிப்பின் ஒரு முக்கிய அங்கமாகவும் இது உள்ளது, ஏனெனில் அதிலிருந்து அவர்கள் ஒரு ஆழமான பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்வார்கள்.

வ 41, நீங்கள் சோதனைக்குட்படாதபடிக்கு விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணுங்கள்; ஆவி உற்சாகமுள்ளதுதான், மாம்சமோ பலவீனமுள்ளது என்றார்.

இயேசு எப்போதும் ஆசிரியராக இருக்கிறார், சிலுவையிலிருந்து அவரைத் திசைதிருப்பும் எதிரியுடனான இந்த நம்பமுடியாத,

விவரிக்க முடியாத போராட்டத்தின் மத்தியிலும் கூட, கர்த்தர்தனது சொந்த அனுபவத்திற்கு அப்பால் சென்று தனது சொந்த அனுபவத்தைக் கற்பிக்கிறார்.

சோதனையையும் கடுமையான சோதனையையும் நாம் எவ்வாறு எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்பது குறித்து நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒரு சிறந்த பாடத்தை இயேசு தம்முடைய சொந்தப் போராட்டத்தில் காண்கிறார்.

இந்தப் பகுதியை நாம் பார்க்கும்போது, அவர் தம்முடைய மரணத்திற்குத் தன்னைத் தயார்படுத்திக் கொள்வது மட்டுமல்லாமல், சீடர்களையும் தயார்படுத்துவதைக் காண்போம்.

அவர்கள் இதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும், கடுமையான சோதனையை எதிர்கொள்ளும் சரியான வழியை நாமும் அவர்களுடன் சேர்ந்து கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

- ✓ The Lord becomes the pattern.
- ✓ The Lord becomes the example.

வ 36-37,36. அப்பொழுது, இயேசு அவர்களோடே கெத்செமனே என்னப்பட்ட இடத்திற்கு வந்து, சீஷர்களை நோக்கி: நான் அங்கே போய் ஜெபம் பண்ணுமளவும் நீங்கள் இங்கே உட்கார்ந்திருங்கள் என்று சொல்லி;

37. பேதுருவையும், செபெதேயுவின் குமாரர் இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டுபோய், துக்கமடையவும், வியாகுலப்படவும் தொடங்கினார்.

காட்சி அமைத்தல்:

முதல் வார்த்தை "பின்னர்" என்பது நம்மை ஒரு காலவரிசைப்படி ஓட்டத்தில் வைக்க நோக்கம் கொண்ட ஒரு வார்த்தையாகும்.

பிறகு—அப்புறம் எப்போ?

கர்த்தர் ஒலிவ மலையில் நின்று, தம்முடைய சீஷர்களிடம், அவர்கள் தம்மை விட்டுப் பிரியப் போகிறார்கள் என்று சொன்ன உடனேயே, அவர்கள் அவரைக் கைவிட்டு, அவமானப்படுவார்கள், புண்படுத்தப்படுவார்கள், சிக்கிக்கொள்வார்கள், அவரை மறுதலித்து, அவரிடமிருந்து ஓடிப்போவார்கள். அவர்கள், “இல்லை, அது ஒருபோதும் நடக்காது” என்றார்கள். ஆனால் அது நடக்கும்.

இங்கே என்ன நடக்கிறது?

இது நம் ஆண்டவரின் வாழ்க்கையின் கடைசி வாரத்தின் செவ்வாய் நள்ளிரவு.

ஊழியத்தின் ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. இயேசு எல்லாவற்றையும் முடித்துவிட்டார்!

இயேசு இப்போது எருசலேமுக்கு பஸ்கா பண்டிகையின்போது வந்திருக்கிறார், கி.பி 33 ஆம் ஆண்டு, பெரும்பாலும், ஒருவேளை கி.பி 30 ஆம் ஆண்டு, அந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் ஒன்று. அவர் பஸ்காவில் கலந்துகொள்ள மட்டுமல்ல, பஸ்காவாகவும் வந்திருக்கிறார்.

செவ்வாய்க்கிழமை தயாராக வேண்டிய நாள், ஏனென்றால் அன்று மாலை அவர்கள் பஸ்காவை சாப்பிட்டார்கள்.

உணவு முடிந்தது, இறுதிப் பாடல் பாடப்பட்டது, அவர்கள் மேல் அறையை விட்டு வெளியேறி, பஸ்கா பண்டிகை விடுமுறையின் காரணமாக நள்ளிரவில் சலசலப்பான கூட்டத்துடன் எருசலேம் நகரத்தின் வழியாகச் சென்றனர். ஆலயத்தின் வடக்கே உள்ள வாயிலைக் கடந்து, கிழக்கு வாயிலாக இருக்கும், ஆலயம் மலையின் சரிவில், கீதரோன் நதியைக் கடந்து, ஒலிவ மலையில் ஏறினார்கள்.

ஓலிவ மலையில் கர்த்தர் அவர்களுடைய துரோகத்தைப் பற்றி எச்சரித்த சிறிய இடைவேளைக்குப் பிறகு, அவர்கள் இப்போது கெத்செமனே தோட்டத்திற்கு வருகிறார்கள்.

மிகக் குறுகிய காலத்தில் அந்தத் தோட்டத்தில்தான் இயேசு சிறைபிடிக்கப்படுவார்.

- அது உடனடியானது.
- அது தற்காலிகமானது.

அதற்கு முன் பிதாவுடன் பரிந்து பேசுவதற்கான நேரம் வர வேண்டும்.

ஆனால் கர்த்தர் இந்த நேரத்தை தம்முடைய சீடர்களுக்கும் நமக்கும் போதனையாகப் பயன்படுத்துகிறார்.

இது பல வழிகளில் போதனையானது, ஆனால் முதன்மையாக கடுமையான சந்தர்ப்பங்களில் சோதனையை எவ்வாறு கையாள்வது என்பது பற்றிய ஆழமான நுண்ணறிவை இது நமக்கு வழங்குகிறது.

அவர் கெத்செமனே என்ற இடத்திற்கு வந்தார்.

கெத்செமனே என்றால் "ஆலிவ் ஆலை" என்று பொருள். மலையடிவாரத்தில் ஒரு தோட்டத்தின் பெயர் அல்லது ஒரு தோட்டம் இருந்த பகுதி அதுவாகத் தோன்றியது. அது எருசலேமின் கிழக்கே, ஓலிவ மலையின் மேற்குச் சரிவில், அந்த மலையடிவாரத்தில் இருந்தது.

ஆலயம் மலைக்கு அப்பால், எருசலேமின் செல்வந்தர்கள் தங்கள் தோட்டங்களைக் கொண்டிருந்தனர். மதில் சூழ்ந்த நகரத்தில் அவர்களுக்கு அவை இல்லை, ஏனெனில் அதற்கு இடமில்லை.

தோட்டங்கள் வெளியே மலைச்சரிவுகளில் இருந்தன. கெத்செமனே என்ற தோட்டம், ஒரு பழக்கமான இடம்.

யோவான் 18:2, இயேசு தம்முடைய சீஷருடனேகூட அடிக்கடி அங்கே போயிருந்தபடியினால், அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கிற யூதாசும் அந்த இடத்தை அறிந்திருந்தான்.

இயேசு தம்முடைய சீஷர்களுடன் அடிக்கடி அங்கு சென்றார். அது கூட்டத்திலிருந்தும், சாலையிலிருந்தும், நகரத்திலிருந்தும், பரபரப்பிலிருந்தும் விலகி, தனிமையில், நிழலான இடமாக இருந்தது. அவர் சிறிது நேரம் தனியாகச் சென்று, இரவைத் தம்முடைய பிதாவுடன் ஜெபத்தில் கழிக்கவோ அல்லது தம்முடைய அன்புக்குரியவருடன் போதனையில் ஈடுபடவோ கூடிய இடமாக அது இருந்தது.

அந்தத் தோட்டம் யாருக்குச் சொந்தம்தான் என்பதைத் தெரியாது. இயேசு கிறிஸ்துவின் வாழ்க்கையின் முடிவில் அவருக்கு உதவ வந்த அற்புதமான பெயரிடப்படாத மனிதர்களில் இவரும் ஒருவர்.

- அவருக்கு கழுதையை சவாரி செய்யக் கொடுத்த பெயர் தெரியாத ஒரு மனிதன்.
- அவருக்கு மேல் அறையைக் கொடுத்த பெயர் தெரியாத ஒரு விருந்தினர்.
- தோட்டத்தின் பெயர் தெரியாத உரிமையாளர்.

தேவனுக்குத் தெரிந்த ஆனால் நமக்குத் தெரியாத சில பெயரிடப்படாத மக்கள், அந்த இறுதி மணிநேரங்களில் இயேசுவுக்குத் தேவையானதைக் கொடுத்தார்.

இயேசு ஒலிவ மலையின் மென்மையான சரிவுகளில் இந்த இடத்தை அடைகிறார், சந்தேகமின்றி உச்சிக்கு அருகில் எங்கோ இருக்கிறார்.

சீடர்களிடம், "நான் அங்கே போய் ஜெபம் பண்ணும் வரை இங்கேயே உட்காருங்கள்" என்றார்.

அவன் உள்ளே நுழைந்தான், மலையடிவாரத்தில் இருந்த மற்ற பொருட்களிலிருந்து தோட்டத்தைத் தடுக்க, அது

வேலியிடப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது ஏதோ ஒரு வழியில் சுவரால் குழப்பட்டிருக்கலாம். அவன் அவர்களிடம் நீங்கள் இங்கேயே இருங்கள் என்று கூறுகிறான்.

சீடர்கள் தங்கும்படி சொல்லப்படுகிறார்கள்.

அவர்களுக்கு என்ன நடக்கப் போகிறது என்பது தெரியும்.

அவர் மரிக்க வேண்டிய நேரம் இது என்று அவர்களுக்கு ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டுள்ளது.

மத்தேயு 26:2, "இரண்டு நாளைக்குப்பின்பு பஸ்காபண்டிகை வருமென்று அறிவீர்கள்; அப்பொழுது, மனுஷகுமாரன் சிலுவையில் அறையப்படுவதற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார் என்றார்."

இதுதான் நேரம்.

அந்த நாட்கள் கடந்துவிட்டன.

வ 31, அப்பொழுது, இயேசு அவர்களை நோக்கி: மேய்ப்பனை வெட்டுவேன், மந்தையின் ஆடுகள் சிதறடிக்கப்படும் என்று எழுதியிருக்கிறபடி, இந்த இராத்திரியிலே நீங்கள் எல்லாரும் என்னிமித்தம் இடறலடைவீர்கள்.

அவர்கள் முக்கியமான நேரத்தில் இருப்பதை அறிந்திருந்தார்கள்.

அவர்கள் ஒரு நெருக்கடியான கட்டத்தில் இருந்தனர்.

இதை அவர்கள் ஜெபிக்க ஒரு நேரமாகக் கருதியிருக்க வேண்டும்.

அவர்களை இங்கேயே தங்கச் சொன்னபோது, அவர், "நான் போய் ஜெபிக்கப் போகிறேன்" என்று சொன்னபோது, அவர் சொல்வதன் அர்த்தத்தை அவர்கள் புரிந்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

நீங்க தங்கி ஜெபிச்சுக்கோங்க, நான் போய் ஜெபிச்சுக்கிறேன்.

அவர் மனதில் இரண்டு விஷயங்கள் இருந்தன.

அவர் தனிமையை விரும்பினார், மேலும் அவர் சீடர்களை நுழைவாயிலை நோக்கி குவித்தால், அவரைத் தொந்தரவு செய்ய மக்கள் வரமாட்டார்கள். அவர் அதை விரும்பவில்லை.

இந்த நம்பமுடியாத மற்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாத அனுபவத்தின் வழியாக அவர் போராடியதால், பிதாவுடனான தாம் அனுபவித்த காலத்தில் எந்த தலையீட்டையும் அவர் விரும்பவில்லை.

இயேசு தம்மைக் காக்கவும், ஜெபிக்கவும் சீடர்களை ஒரு காவலாளியாக அமைத்தார்.

வ 41, "விழித்திருந்து ஜெபம்பண்ணுங்கள்"

விழிப்புடன் இருங்கள், உங்கள் நேரத்தை பரிந்துரையில் செலவிடுங்கள்.

ஆனால் அவர்கள் ஒரு மூச்சு கூட பிரார்த்தனை செய்ததற்கான எந்த அறிகுறியும் இல்லை.. அவர்கள் பிதாவை நோக்கிக் கூப்பிட்டதாக நற்செய்தி பதிவுகளில் எங்கும் எந்தக் குறிப்பும் இல்லை.

என்ன நடக்கப் போகிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியும், அதைக் கேட்டதும் தெரிந்தது. ஆனால் அவர்கள் ஒருவித தன்னம்பிக்கையுடன் இருந்தனர்.

- அவர்கள் தங்களை ஓரளவு வெல்ல முடியாதவர்கள் என்று நினைத்தார்கள்.
- அவர்கள் தங்கள் நல்ல நோக்கங்களை அதிகாரத்திற்காக தவறாகப் புரிந்து கொண்டனர்.
- அவர்கள் தங்கள் நல்ல நோக்கங்களை வலிமை என்று தவறாகப் புரிந்து கொண்டனர், அது முட்டாள்தனம்.

நமக்குத் தெரிந்த எல்லாவற்றிலிருந்தும், அவர்கள் ஜெபிக்கவில்லை. அவர்கள் அங்கேயே விடப்பட்டனர், கர்த்தர் தொடர்ந்தார்.

வ 37, "பேதுருவையும், செபெதேயுவின் குமாரர் இருவரையும் கூட்டிக்கொண்டுபோய், துக்கமடையவும், வியாகுலப்படவும் தொடங்கினார்."

"நான் போய் ஜெபிக்கும்போது" என்று இயேசு சொன்னபோது, அவர் மிகவும் தீவிரமான வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார், சாதாரண வார்த்தையாக அது இருக்கும். ஆர்க்கோமை, இதுபுரோர்கோமை, தேவனிடம் பிரார்த்தனை செய்வதற்கு எப்போதும் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு தீவிரமான சொல்.

வேறு வார்த்தைகள் பிச்சை எடுப்பதையோ அல்லது வேறொருவரிடம் ஏதாவது கேட்பதையோ குறிக்கலாம், ஆனால் இந்த வார்த்தை எப்போதும் தேவனைக் குறிக்கிறது.

இது தேவனிடம் செய்யப்படும் ஒரு தீவிரமான ஜெப வார்த்தை.

நான் போய் தேவனிடம் பேசி, என் இருதயத்தை தேவனிடம் ஊற்றப் போகிறேன்.

இயேசு சீடர்களை அங்கேயே விட்டுச் செல்கிறார், பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவான்.

இயேசு அவர்கள் மூவரையும் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்கிறார்.

- அவர் யவீருவின் மகளை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பியபோது அவர்கள் அங்கே இருந்தார்கள்.
- அவர் தம்மை மகிமையில் வெளிப்படுத்தியபோது, அவர்கள் அவருடைய மறுரூபக் காட்சியில் அங்கே இருந்தார்கள்.

அவர்களும் அங்கேயே தூங்கிவிட்டார்கள்.

ஒருவேளை அவர்கள் அவருடைய மகிமையைக் கண்டதால்தான், இப்போது அவர்கள் அவருடைய அவமானத்தைக் காண வேண்டும் என்று அவர் குறிப்பாக விரும்புகிறார்.

இயேசு ஏன் பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவானை அழைத்துச் சென்றார்?

அனைவரையும் அழைத்துச் செல்ல முடியவில்லை, ஏனென்றால் அவர் அனைவரையும் அழைத்துச் சென்றால் வாயிலைக் காக்க யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். வாயிலில் போதுமான மக்களை விட்டுச் செல்ல வேண்டியிருந்தது, இதனால் அங்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க காவலர் இருப்பார்.

ஒரு கூட்டம் அவரைத் தேடி வந்தால், அவர்களால் அவர்களைத் தடுக்க முடியும்.

மேலும், சீடர்கள் குழு வாசலில் இருந்தால், அவர் தனது ஜெபத்தை முடிக்கும் வரை, அவரைத் தேடி வரும் எவரின் கவனத்தையும் அவர்கள் ஈர்ப்பார்கள், மேலும் அவர் அந்த வழியில் சிறிது தனிமையைக் கண்டுபிடிக்க முடியும். அவர் அங்கே ஒரு பெரிய கூட்டத்தை விட்டுச் செல்ல வேண்டியிருந்தது.

அவர் ஏன் இந்த மூன்று நபரையும் கூடி சென்றார்? தம்மை அதிகமாக நேசிப்பவர்கள் தம்முடன் சிறிது நேரம் செலவழித்து, அவருக்கு அனுதாபமும் ஆதரவும் காட்ட வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார் என்று சிலர் கூறுகிறார்கள்.

ஒரு நல்ல உணர்வு, அவர் அவர்களுடைய தோழமையை நேசித்தார் என்பதில் ஒரு உண்மை இருக்கலாம். ஆனால் அதற்காக அவர் அவர்களை அழைத்துச் சென்றார் என்று நான் நினைக்கவில்லை.

வேறொருவர், அவர்கள் குழுவில் மிகவும் பலவீனமானவர்களாக இருந்ததால் அவர்களை அவர் எடுத்துக்கொண்டார் என்றும், அவர்களைத் தம் பார்வையிலிருந்து விலக்கி வைக்க முடியவில்லை என்றும் கூறியுள்ளார். நாம் புதிய ஏற்பாட்டைப் படிக்கும்போதும், பேதுரு, யாக்கோபு, யோவான் ஆகியோரைப் பார்க்கும்போதும், நாம் அந்த முடிவுக்கு வரலாம்.

ஆனால் அதுவும் உண்மையில் பொருந்தாது, ஏனென்றால், அவர் இந்த மூவருக்கும் மற்றவர்களை விட அதிகமாகக் கொடுத்தார்.

உண்மை என்னவென்றால், அவர்கள் மூன்று தலைவர்கள் என்பதால் அவர் அவர்களை எடுத்துக் கொண்டார்.

மீதமுள்ள அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டிய ஒரு பாடம் இருந்ததால் இயேசு அவர்களை ஏற்றுக்கொண்டார்.

அவர் அனைவரையும் அழைத்துச் செல்ல முடியாது, இல்லையெனில் பார்க்க யாரும் இருக்க மாட்டார்கள். ஆனால் அவர் குறிப்பிடத்தக்க தலைவர்களை அழைத்துச் சென்றார், ஏனென்றால் அவர்கள் கற்றுக்கொண்டு அதை மற்றவர்களுக்குத் தெரிவிக்க முடியும் என்று அவர் விரும்பினார். அவர்கள்தான் ஆசிரியர்களாக இருப்பார்கள்.

கர்த்தர், போதகராக இருப்பதால், சிலுவையின் மீது வேதனைப்பட்டு, தொடர்ந்து செய்யப் போகிறபோதும், அவர்களைப் போதிக்க அழைத்துச் சென்றார். அவர்களுக்குப் போதிக்க இது ஒரு வாய்ப்பாகவும் அவர் கருதுகிறார்.

தன்னம்பிக்கையுடன் அல்லாமல், தோல்வியின் சாத்தியத்தை மறுக்காமல், உங்களை வெல்லமுடியாதவர்களாக கற்பனை செய்யாமல், சோதனையை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்பதை இயேசு அவர்களுக்குக் கற்பிக்க விரும்புகிறார், மாறாக ஒரு சோதனையை எதிர்கொள்ள தேவனைச் சார்ந்து, உணர்ச்சிப்பூர்வமான ஜெபத்தின் மூலம் சார்ந்து இருப்பதன் மூலம்.

இயேசு அவர்களுடைய உதவியை எதிர்பார்க்கவில்லை.

இயேசு அவர்களுடைய அனுதாபத்தை எதிர்பார்க்கவில்லை.

இயேசு ஒருபோதும் தனக்காக ஜெபிக்கும்படி அவர்களிடம் கேட்கவில்லை.

இயேசு அவர்களைப் பார்த்துக் கொள்வதற்காக அழைத்துச் செல்லவில்லை, ஏனென்றால் அவர் அப்படிச் செய்திருந்தால், அவர் ஏன் அவர்களை விட்டுவிட்டு மேலும் சென்றார்?

ஏனென்றால் இயேசு மூவரையும் தன்னுடன் அழைத்துச் சென்று, இன்னும் சிறிது தூரம் உள்ளே சென்றார் என்று அது கூறுகிறது. வசனம் 39.

அநேகமாக இயேசு அவர்களைத் தாண்டி 30 முதல் 50 கெஜம் வரை சென்றிருக்கலாம்.

லூக்கா ஒரு கல் எறிதல் தூரம் என்கிறார்.

அவர்களைச் சுற்றித் திரிய இயேசு அங்கு இல்லை, அவரை ஆதரிக்கவும், அவருக்கு அனுதாபம் காட்டவும் அவர்கள் அங்கே இல்லை, இல்லையெனில் அவர் அவர்களை விட்டுவிட்டு தனியாகச் சென்றிருக்க மாட்டார்.

மற்றவர்களுக்குக் கடத்தக்கூடிய ஒரு சோதனையை எவ்வாறு எதிர்கொள்வது என்பது பற்றி இந்த அனுபவத்திலிருந்து அவர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய ஒன்று இருந்ததால் இயேசு அவர்களை அங்கே அனுமதித்தார்.

அவர்கள் தங்கள் இரட்சகரின் வேதனையை ஓரளவு காணக்கூடும், அவருடைய அன்பைப் புரிந்துகொள்ளக்கூடும்.

இயேசு அவர்களுடைய உதவியை எதிர்பார்க்கவில்லை.

நம் அனைவரின் வாழ்க்கையிலும் ஒரு கெத்சமனே இருக்கிறது.

அவற்றில் பல இருக்கலாம்.

பல வேதனையான அனுபவங்கள், மற்றும் சோதனைகள் இருக்கலாம். நாம் அனைவரும் விரைவில் அல்லது பின்னர் கடந்து செல்ல வேண்டிய ஒரு ஆழமான துக்கமும் சோதனையும் இருப்பதாகத் தெரிகிறது.

மரணத்தின் இருண்ட நேரம் நம் அனைவரையும் சுற்றி பதுங்கியிருக்கிறது, எப்போதாவது நாம் குடிக்கும் கசப்பான கோப்பையும்.

நமது சமூக இயல்பு நம்மை தள்ளுகிறது, நமது பலத்திற்காக அடைய முயற்சிக்கிறது, மேலும் நாம் அவர்களிடமிருந்து அதிகமாக எதிர்பார்க்கிறோம்.

நமது மிகவும் அன்பான மற்றும் பரிசுத்தமான நண்பர்கள் கூட, அவர்களின் ஆத்துமா எவ்வளவு விருப்பத்துடன் இருந்தாலும், அவர்களின் உடல் பலவீனமாக இருப்பதைக் காண்பார்கள், மேலும் நாம் தேவனிடம் திரும்பக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இயேசு அவர்களை ஆதரவாக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.
இயேசு அவர்களை அனுதாபத்திற்காக எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.
இயேசு தேவனிடம் ஆதரவைக் கண்டார், அவர் எந்த அனுதாபத்தையும் கேட்கவில்லை.

இயேசு அவர்களை ரோந்து செல்ல அழைத்துச் செல்லவில்லை, ஏனென்றால் அவர் அவர்களைத் தனியாக விடமாட்டார்.

இயேசு மூன்று வருடங்களாக தம்முடைய வேலையைச் செய்து முடித்திருந்தார், அவர் புறப்பட்ட தயாராக இருந்தார், அவர் முடித்த இடத்தை ஆவியானவர் எடுத்துக்கொள்வார்.

இயேசு எப்படி ஒரு சோதனையை எதிர்கொண்டார் என்பதை அவர்கள் கற்றுக்கொள்ளும் பொருட்டு, போதனைக்காக அவர்களை அழைத்துச் சென்றார்.

குறிப்பிடத்தக்க மாறுபாடு:

ஏனென்றால், பேதுருவும் மற்ற சீடர்களும், "ஆண்டவரே, இந்தச் சோதனையை நாங்கள் கையாள முடியும், நாங்கள் உம்மை ஒருபோதும் மறுக்க மாட்டோம், உம்மை ஒருபோதும் கைவிட மாட்டோம், ஏன், அதைச் செய்வதற்கு முன்பு நாங்கள் இறந்துவிடுவோம்" என்று சொன்னபோது, அவர்களின் தன்னம்பிக்கையான பெருமையிலிருந்து இப்போதுதான் வெளியே வந்துள்ளோம்.

சீடர்களின் தன்னம்பிக்கையான பெருமையிலிருந்து, மனிதகுலம் பலவீனமானது என்ற உண்மையை நாம் உடனடியாகக் கிறிஸ்துவை மனத்தாழ்மையுடன் ஏற்றுக்கொள்கிறோம்.

பாவமுள்ள, வீழ்ந்த மனிதகுலம் அதன் பலவீனத்தை ஒப்புக்கொள்ளாது. வீழ்ந்த, பாவமற்ற மனிதகுலம் அதன் பலவீனத்தை ஒப்புக்கொள்கிறது.

அப்படியானால் இயேசுவின் மனித அவதாரம் பலவீனமாக இருந்ததா?

ஆம், இயேசுவின் மனித அவதாரம் பலவீனமாக இருந்தது.

நீங்கள் நினைக்கவில்லை என்றால் அவர் இறந்துவிட்டார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். மரணம் என்பது பலவீனத்தின் சாராம்சம்.

இயேசு முழுமையான மனிதராக இருந்தார், மனிதகுலத்தில் பலவீனம் இருப்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்.

- கண்ணீர் மனித பலவீனத்தின் அடையாளம், ஏனென்றால் அது வலியின் அடையாளம்.
- வேதனை என்பது மனித பலவீனத்தின் அடையாளம்.
- துன்பம் என்பது மனித பலவீனத்தின் அடையாளம்.

தேவன் எந்த வலியையும், வேதனையையும், துன்பத்தையும் அறியார், மனிதனின் சார்பாக அவர் பரிசீலிக்கத் தேர்ந்தெடுப்பதைத் தவிர தெய்வீகமான நித்திய தேவனை அவர் அறியார்.

இயேசு இறக்கக்கூடும், அதில் பலவீனம் இருந்தது.

இயேசு காயப்படுத்த பட முடியும், அது பலவீனம்.

இயேசு பசியால் வாட முடிந்தது, அதுவே பலவீனம்.

இயேசுவுக்கு தாகம் எடுத்தது, பலவீனமாக இருந்தது.

மனிதகுலம் பலவீனமானது என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார்.

இயேசுவின் பாவமற்ற தன்மையில், அந்த முட்டாள் சீடர்கள் தங்கள் வீழ்ச்சியில் எதை அடையாளம் காண மாட்டார்கள் என்பதை அறிந்திருந்தார், நீங்கள் கடுமையான சோதனைக்குள் நுழையும்போது.

நீங்கள் மனிதராக இருந்தால், நீங்கள் மனிதர்களைப் பார்க்கக்கூடாது, ஆனால் நீங்கள் தேவனைப் பார்க்க வேண்டும்.

அவர்கள் செய்ய மறுத்ததை இயேசு செய்தார். அவர்கள் குறைவான கடுமையான சோதனையில் தோல்வியடைந்தனர். மனிதகுல வரலாற்றில் மிகக் கடுமையான சோதனையில் அவர் தேர்ச்சி பெற்றார்.

எபிரெயர் 4:15, நம்முடைய பலவீனங்களைக்குறித்துப் பரிதபிக்கக்கூடாத பிரதான ஆசாரியர் நமக்கிராமல், எல்லாவிதத்திலும் நம்மைப்போல் சோதிக்கப்பட்டும், பாவமில்லாதவராயிருக்கிற பிரதான ஆசாரியரே நமக்கிருக்கிறார்..

உங்கள் தேவைகளுடன் நீங்கள் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவிடம் செல்லும்போது, நீங்கள் எப்படி உணருகிறீர்கள் என்று தெரியாத ஒரு பிரதான ஆசாரியரிடம் நீங்கள் பேசவில்லை. அவர் முழுமையான மனிதர். நமது பலவீனங்களின் உணர்வுகளால் அவர் தொடப்பட்டிருக்கிறார்.

அவருக்கு பலவீனம் தெரியும்.

அவர் உடல்நிலை சரியில்லாமல் உணர்கிறார்.

அவர் பலவீனமான உணர்வால் தொடப்படுகிறார்.

பாவத்தில் அல்ல, ஆனால் பாவமின்றி, ஆனால் அதன் பலவீனத்தில் மனித பலவீனத்தை அனுபவிப்பது என்னவென்று அவருக்குத் தெரியும்.

அவர் அந்த சிலுவைக்குச் சென்றபோது, தோட்டத்தில், அவருடைய வாழ்க்கையின் அனைத்து துன்பங்கள், துக்கம் மற்றும் துக்கத்திலும், மனிதனாக இருப்பது எப்படிப்பட்டதென்று அவர் அனுபவித்தார்.

இங்கே இயேசு சாத்தானால் கடுமையாக சோதிக்கப்படுகிறார், அவர் தேவனைச் சார்ந்திருப்பதை நாம் காணத் தொடங்குகிறோம். அந்த வெற்றியிலிருந்து நாம் இந்தப் பகுதியிலிருந்து பாடத்தைக் கற்றுக்கொள்கிறோம்: நமது சோதனைகளின் போது தேவனை நம்புவதற்கு.

இப்போது, அதை ஒரு பெரிய கண்ணோட்டத்தில் உங்களுக்குக் கொடுக்கிறேன்.

இயேசுவின் ஊழியம் கடுமையான சோதனையுடன் தொடங்கி முடிந்தது. மத்தேயு 4, வனாந்தரத்தில் 40 நாட்கள் உபவாசம் இருந்த பிறகு, சாத்தான் அவரிடம் வந்தான், சாத்தான் அவரைச் சோதித்தான்.

அந்த முதல் சோதனையில் இயேசுவுக்கு எத்தனை அலை அலையான சோதனைகள் வந்தன?

மூன்று முறை.

இங்கே இயேசுவுக்கு எத்தனை சோதனை அலைகள் வருகின்றன?

அவர் எத்தனை முறை ஜெபிக்கச் சென்றார்?

மூன்று முறை.

சாத்தான் ஆரம்பத்தில் அவரைத் தாக்கினான், கடைசியில் மூன்று பெரிய அலை சோதனைகளில் வந்தான்.

இயேசு தம்முடைய ஊழியத்தின் தொடக்கத்திலும் முடிவிலும் இரண்டிலும் வெற்றி பெற்றார்.

அவர்களைப் பற்றிய அற்புதமான விஷயம் என்னவென்றால், அவர்கள் இருவரும் சாத்தானுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் இடையிலான தீமைக்கான மிகவும் தனிப்பட்ட, நெருக்கமான மற்றும் தனிப்பட்ட வேண்டுகோள்களாக இருந்தனர்.

அவை வேதத்தில் நமக்கு வெளிப்படுத்தப்படாவிட்டால், நமக்கு அவற்றைப் பற்றிய எந்த அறிவும் இருக்காது, அவற்றைப் பற்றிய

எந்த நுண்ணறிவும் இருக்காது. சீடர்களால் கூட அறிய முடியவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் முழு விஷயத்திலும் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள், முதல் முறை கூட அவர்கள் அங்கு இல்லை.

ஆனால் இயேசு அந்த இரண்டு சந்திப்புகளையும் நமக்கு ஆழமான உண்மையைக் கற்பிக்க வெளிப்படுத்துகிறார்.

- ✓ இயேசு தம்முடைய ஊழியத்தின் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட முதல் சோதனை அலைக்கு, ஒவ்வொரு முறையும் பதிலளித்தார்வேதம்.
- ✓ இரண்டாவது முறையாக அவர் ஒவ்வொரு சோதனை அலைக்கும் பதிலளித்தார் பிரார்த்தனை மூலம்.

இயேசு நமக்குக் கற்பிக்கும் பாடம் என்னவென்றால், நீங்கள் சோதனையை எதிர்கொள்ளும்போது, அதை இரண்டு ஆயுதங்களால் எதிர்கொள்கிறீர்கள். நமது போரின் ஆயுதங்கள் மாம்சத்திற்குரியவை அல்ல, ஆனால் ஆன்மீகமானவை. தேவனுடைய வார்த்தை மற்றும் ஜெபத்தின் ஆயுதங்கள்.

எபேசியர் 6:17-18, 17. இரட்சணியமென்னும் தலைச்சீராவையும், தேவவசனமாகிய ஆவியின் பட்டயத்தையும் எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

18. எந்தச் சமயத்திலும் சகலவிதமான வேண்டுகோளும் விண்ணப்பத்தோடும் ஆவியினாலே ஜெபம்பண்ணி, அதன்பொருட்டு மிகுந்த மனஉறுதியோடும் சகல பரிசுத்தவாண்களுக்காகவும் பண்ணும் வேண்டுகோளும் விழித்துக்கொண்டிருங்கள்.

"ஆவியின் பட்டயத்தை எடுத்துக்கொண்டு, எப்பொழுதும் ஜெபம்பண்ணுங்கள்."

போரின் ஆயுதங்கள் உள்ளன.

சீடர்கள் அதைத் தவிர வேறு எதையும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால், எதிரியைச் சந்திக்க அதுவே போதுமானதாக இருக்கும். இயேசு தனது ஆரம்ப சோதனையில் தொடங்கிய பாடத்தை முடிக்கிறார், சோதனையை அவர்கள் எவ்வாறு கையாளப் போகிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்குக் கற்பிக்கிறார்.

தேவனுடைய வார்த்தையின் பலத்தினாலும், ஜெபத்தின் மூலம் தேடப்படும் தேவனுடைய வல்லமையினாலும் சோதனைகளைக் கையாளுங்கள்.

துக்கம்.

நான் சொற்பொழிவு மிக்கவனாகவும், இதைப் பற்றி என் இதயத்தில் உள்ளதை வெளிப்படுத்தக்கூடியவனாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று நான் தேவனிடம் விரும்புகிறேன்.

வ 38, அப்பொழுது, அவர்: என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான துக்கங்கொண்டிருக்கிறது; நீங்கள் இங்கே தங்கி, என்னோடேகூட விழித்திருங்கள் என்று சொல்லி.

இங்கே நம் ஆண்டவர் ஆழ்ந்த வேதனையில் நுழைகிறார்.

இயேசு வெறுமனே தம்முடைய வாழ்க்கையை வாழ்ந்து, சிலுவைக்குச் சென்று மரித்து, மீண்டும் உயிர்த்தெழுந்தார், அது முடிந்துவிட்டது, அப்படியானால் நீங்கள் தவறு செய்கிறீர்கள்.

அவருடைய சர்வ அறிவில் வசித்த அந்த சிலுவையைப் பற்றிய எதிர்பார்ப்பு பற்றிய ஒவ்வொரு எண்ணமும் அவரைப் பற்றிய அனைத்தையும் வெறுத்தது. அவர் அவதாரத்தின் ஒவ்வொரு உணர்வுள்ள தருணத்தையும் சிலுவையின் யதார்த்தத்தைப் பற்றி வேதனைப்படுத்தினார், ஏனென்றால் அதில் உள்ள அனைத்தையும் அவர் குற்ற உணர்வு, பாவம், மரணம், தனிமை, தனிமை மற்றும் தேவனிடமிருந்து பிரித்தல் ஆகியவற்றை வெறுத்தார்.

இது இயேசு அமைதியாகவும் அமைதியாகவும் செய்த ஒரு காரியமல்ல, மீட்பு வரலாறு பற்றிய ஒரு புத்தகத்தின் பக்கத்தைப் புரட்டுவது போல, ஆனால் இயேசுவை விவரிக்க முடியாத வேதனையில் ஆழ்த்திய ஒன்று.

சிலுவையுடன் தொடர்புடைய அனைத்தையும் பார்த்து இயேசுவின் முழு ஆத்துமாவும் மிகவும் வெறுக்கப்படுகிறது, அதன் பயங்கரம் மிகப் பெரியது, அது நம் விளக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டது. இங்கே இயேசு கிறிஸ்துவின் அன்பு மற்றும் தியாகம் பற்றிய புதிய புரிதல் உள்ளது.

இயேசு சிலுவையில் மரித்தபோது சிலுவையில் மரித்தது மட்டுமல்லாமல், சிலுவையில் மரித்ததற்கு முன்பு ஒவ்வொரு நனவான தருணத்திலும் சிலுவையில் மரித்தார். ஏனென்றால், அவருடைய அறிவில் அவர் ஒவ்வொரு நனவான தருணத்திலும் தம்முடைய சொந்த மரணத்தின் மூலம் முன் வாழ்ந்தார். அவர் எல்லாவற்றையும் முழுமையாகப் புரிந்துகொண்டதால், அது நடப்பதற்கு முன்பே அதை முழுமையாக அனுபவித்தார்.

இயேசு துக்கங்கள் நிறைந்தவராகவும், துக்கத்தை அறிந்தவராகவும் இருந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. வலி எப்போதும் இருந்தது!

இங்கே அது அதன் உச்சத்தை, சுருக்கத்தை, உச்சக்கட்டத்தை அடைகிறது.

ஆனால் அவர் இதை சகித்துக்கொள்வது, இதை அவர் வெற்றிகரமாக கடந்து செல்வது, அவர் பிதாவை எவ்வளவு நேசித்திறார், பிதாவின் சித்தத்திற்கு எவ்வளவு கீழ்ப்படிகிறார், இரட்சிப்பு தேவைப்படும் பாவினை அவர் எவ்வளவு நேசித்திறார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

ஆனால் இதை எதிர்பார்த்திருப்பது பயங்கரத்தையும், வலியையும், துக்கத்தையும் தருகிறது.

யோவான் 11:33-35., 33. அவள் அழுகிறதையும் அவளோடே கூட வந்த யூதர்கள் அழுகிறதையும் இயேசு கண்டபோது ஆவியிலே

கலங்கித்

துயரமடைந்து:

34. அவனை எங்கே வைத்தீர்கள் என்றார். ஆண்டவரே, வந்து பாரும் என்றார்கள்.

35. இயேசு கண்ணீர் விட்டார்.

இயேசு அந்தக் கல்லறையை நோக்கி நடந்து சென்றார், உள்ளுக்குள் வலிக்கத் தொடங்கினார், துக்கத்திற்காகப் புலம்பினார், கடைசியில் லாசருவின் விஷயத்திலும் கூட, பாவம் மற்றும் மரணத்தின் அர்த்தத்தை அவர் எதிர்பார்க்கத் தொடங்கியபோது கண்ணீர் வெடித்தது.

லாசருவைப் போலவே இயேசுவும் மரிப்பதைப் பார்த்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. இயேசு நிச்சயமாக லாசருவுக்காக அழவில்லை, ஏனென்றால் அவர் அவரை கல்லறையிலிருந்து வெளியே கொண்டு வரவிருந்தார்.

இந்த நிகழ்வுக்கு சற்று முன்பு, இயேசுவின் ஆத்துமாவை அழ வைத்தது பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சக்திதான்.

இங்கே துக்கமாக இருப்பது என்ற வார்த்தைக்கு ஆழ்ந்த சோகம் என்று பொருள்.

மேலோட்டமாக அல்ல, ஆனால் ஆழமானது.

இங்கே பயன்படுத்தப்படும் வார்த்தையின் அர்த்தம், வீட்டை விட்டு விலகி இருப்பது, எனவே இது ஒரு அழகான கருத்து.

- வீடு என்பது வசதியான விஷயங்கள் இருக்கும் இடம்.
- வீடு என்பது நீங்கள் சேர்ந்த இடம்.
- வீடு என்பது உங்கள் குடும்பம் இருக்கும் இடம்.
- அன்பு இருக்கும் இடம் வீடு.
- வீடு என்பது நீங்கள் நிம்மதியாக இருக்கும் இடம்.
- வீடு என்பது நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் இடம்.

- ✓ இயேசு வீட்டிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருந்தார்.
- ✓ நரகத்துடனான மோதலில் இயேசு தனிமைப்படுத்தப்பட்டார்.

இது மனச்சோர்வை ஏற்படுத்துவதாக இருந்தது, அதனால் "வீட்டை விட்டு விலகி இருப்பது" என்ற வார்த்தை இறுதியில் "மனச்சோர்வு" என்று பொருள்படும்.

சங்கீதம் 42 கிறிஸ்துவின் அனுபவத்தை விவரிக்கும் ஒரு மேசியானிய வழியில், அந்த அலை அலையாக அவர் மீது உருண்டது, துக்க அலைகள், ஆழம் ஆழத்திற்கு அழைக்கப்பட்டது. இங்கே ஒரு பாழடைந்த, ஆழமான தனிமை மற்றும் துக்கம் உள்ளது, இது அவரை மனச்சோர்வடையச் செய்கிறது, ஆழ்ந்த மனச்சோர்வடையச் செய்கிறது.

இயேசு ஏன் அவ்வளவு மனச்சோர்வடைந்தார்?

நடந்ததைப் பற்றி இயேசு மனச்சோர்வடைந்தது மட்டுமல்லாமல், என்ன நடக்கும் என்பதையும் அவர் அறிந்திருந்தார். இவை அனைத்தும் சேர்ந்து இந்த மனச்சோர்வைக் கொடுத்தன.

முதலில் இருந்தது யூதாவின் துரோகம்.

இயேசு கிறிஸ்துவே மிகவும் அழகானவர், பூமியில் வாழ்ந்தவர்களிலேயே மிகவும் கவர்ச்சிகரமான மனிதர், அன்பை மட்டுமே அறிந்த தேவன்-மனிதர். அவர் சரியானதை மட்டுமே செய்தார், நன்மை, கிருபை, கருணை, நம்பகமான நண்பர், ஆத்துமாக்களை நேசிப்பவர், பரிசுத்த தேவதூதர்களால் போற்றப்பட்ட, சொராஃபிமால் பாதுகாக்கப்பட்ட கருணையுள்ள எஜமானர்.

**Is He to be brought to this humiliation by a wretched traitor?
By an earthly Lucifer who spits on his holy privilege?
Is He to be the victim of a Judas, who is the God of Gods?**

How can Judas treat Him this way?

Depressing .

பின்னர் இருந்துபதினொருவரின் விலகல்.

- ✓ அவர்களின் வாழ்க்கையின் ஆதாரமாக இருந்தவர்,
- ✓ அவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்திற்கும் ஆதாரமாக இருந்தவர்,
- ✓ ஒவ்வொரு துக்கத்திற்கும் ஆறுதலளிப்பவராக இருந்தவர்,
- ✓ அறியாமையின் ஒவ்வொரு புள்ளிக்கும் பாடமாக இருந்தவர்,
- ✓ அவர் உண்மையுள்ள ஆசிரியராகவும், உண்மையுள்ள நண்பராகவும், ஊக்கமளிப்பவராகவும், மன்னிப்பவராகவும், ஆதரவாளராகவும் இருந்தார்.

அவர் ஒருபோதும் தன்னைக் கைவிட நினைக்காதவர்களால் அவர் கைவிடப்படுவாரா?

அவர் இவ்வளவு அவமானப்படுத்தப்பட வேண்டுமா?

இரவில் அவரைப் புறக்கணித்து, தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஓடும் மனிதர்களுடன் அவர் மூன்று வருடங்கள் கழித்திருப்பாரா?

மனச்சோர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

நீங்கள் நேசித்த மற்றும் உங்கள் வாழ்க்கையை முதலீடு செய்த அனைவரையும் கைவிட்டதால் ஒருவர் மனச்சோர்வடைவார்.

பின்னர் பேதுருவின் மறுப்பு.

அவர் யாரிடமாவது எதையாவது முதலீடு செய்தார் என்றால், அவர் அதிகமாக பேதுருவிடம் முதலீடு செய்தார்.

பாவமுள்ள பேதுருவை தனது நண்பர் என்று அழைக்க வெட்கப்படாதவர் அவர்தான்.

பேதுருவுக்குத் தம்முடைய சீடர்களின் தலைமைத்துவத்தைக் கொடுக்க வெட்கப்படாதவர் அவர்தான்.

பேதுருவைத் தம் சகோதரனாக்கிக் கொள்ளவும், தம்முடைய சொந்த ராஜ்யம் உட்பட தம்முடைய நித்திய செல்வங்கள்

அனைத்தையும் அவருடன் பகிர்ந்து கொள்ளவும் அவர் வெட்கப்படவில்லை.

அவர் பேதுருவின் அவமானத்திற்கு ஆளாவாரா?
பரிதாபகரமான பேதுரு, பாவமுள்ள, விசுவாசமற்ற, மறுதலிக்கும், பரிசுத்த கர்த்தருக்கு வெட்கப்படும் பாவி?
யாருடன் அவர் இவ்வளவு நேரம் செலவிட்டாரோ, யாருக்கு அவர் இவ்வளவு கொடுத்தாரோ, அந்த பேதுரு அவரை மறுதலித்து, அவருடைய நாமத்தைத் தூஷிப்பாரா?
மனச்சோர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

இஸ்ரேலால் நிராகரிப்பு.

இவர்களே அவருடைய மக்கள், அன்பானவர்கள், அவருடைய நாமத்தால் அழைக்கப்படுகிறார்கள்.
அவர் உடன்படிக்கையின் ஆண்டவர்.
அவரே மகிமையின் ராஜா, கிருபையின் ராஜா, அவர்களுடைய நம்பிக்கையின் ஊற்று.
அவர் இஸ்ரவேலை நேசித்து, தன்னை இஸ்ரவேலின் ஆண்டவர் மற்றும் ராஜா என்று அழைத்துக் கொள்ளும் ராஜ்யத்தைக் கொண்டு வந்தவர்.
அவர் இந்த மக்களை மீட்க வந்தார்.

அவர்களால் நிராகரிக்கப்பட வேண்டுமா?
அவர்களுடைய அவநம்பிக்கையால் அவர் கொல்லப்படுவாரா?

பின்னர் உள்ளது மக்களின் அநீதி.
அவர் சட்டங்களை உருவாக்கிய ஒரு உலகத்திற்கு வருகிறார்.
அவர் சமத்துவத்தின் தேவன், நீதி, நீதி, உண்மை, நீதி ஆகியவற்றின் தேவன்.
நீதி மற்றும் உண்மைக்கான அவரது உரிமையை மறுக்கும் பொய்யர்களின் சிறிய நீதிமன்றங்களில் அவர் ஏமாற்றப்படுவாரா?
மனச்சோர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

உள்ளவரவிருக்கும் சபிப்பும் கேலியும் ஏற்கனவே வந்துவிட்டன.

ஆனால் அவர்தான் தூதர்களின் புகழுக்கு உரியவர். அவர்தான் நித்தியத்திற்கும் புனித உயிரினங்களின் புகழையும் வணக்கத்தையும் தவிர வேறொன்றையும் அறியாதவர். அவர் எப்போதும் உயர்ந்தவர். அவர் எல்லாவற்றையும் விட ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர், மகிமைப்படுத்தப்பட்டவர், நித்திய பரிபூரணத்திற்காக போற்றப்படுபவர்.

அவர் மீது துப்பலாமா?

அவர் கேலி செய்யப்பட வேண்டுமா?

முட்டாள் மனிதர்களின் அவதூறுகளால் அவர் கோபப்பட வேண்டுமா?

பிறகு அங்கே தனிமை இருக்கிறது..

தேவனின் தோழராக இருப்பவர், பரிசுத்த ஆவியின் தோழராக இருப்பவர், தேவதூதர் சங்கத்தின் ஒரு பகுதியாக இருப்பவர், பரிசுத்த உயிரினங்களுடன் தொடர்பு கொள்பவர், நித்திய மகிமை வாய்ந்த நண்பர்.

அவர் எல்லாராலும் கைவிடப்பட்டு, பரிசுத்த சேனைகள் கூட புறக்கணித்துவிடும் அளவுக்குத் தனிமையில் இருப்பாரா?

பாவத்தைத் தாங்குதல்.

கறையற்ற, பாவமற்ற, மாசற்ற, பரிசுத்த தேவனுடைய குமாரன் பாவமாக மாற வேண்டும்.

அவர் பாவத்துடன் மிகவும் அடையாளம் காணப்பட்டதால், மரணத்தின் போது அவர் மிகவும் பாவமாக மாறுகிறார், பாவம் எதுவும் தெரியாத அவர் பாவம் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

அத்தகைய நிகழ்வு அவருடைய பரிசுத்த இயல்பில் உள்ள அனைத்தையும் நிராகரிக்கிறது.

மனச்சோர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

இயேசு மன அழுத்தத்தில் இருந்திருக்க.

அவர் பிதாவின் அன்புக்குரியவர்.

"அவரில் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்" என்று தந்தை கூறும் ஒருவர் அவர்தான். அவர் நித்திய அன்பின் பொருள்.

அவர் கடவுளால் கைவிடப்படுவாரா?

மனச்சோர்வை ஏற்படுத்துகிறது.

மரணம் தானே.

இயேசு தேவனாகிய சாவில்லாதவர். இயேசு தேவனாகிய சாவில்லாதவர், நித்தியமானவர், அவருக்கு மரணம் தெரியாது. மனிதர்களாகிய நாம் உலகிற்குள் நுழைவது நம் வாயில் மரணத்தின் சுவையுடன்தான், அதை நம் வாழ்நாள் முழுவதும் ருசிக்கிறோம்.

நாம் விழுந்துபோனவர்களாகவும் பாவமுள்ளவர்களாகவும் இருந்தாலும், நாம் எப்போதும் ருசிக்கும் மரணத்தால் வெறுக்கப்படுகிறோம்.

மரணம் அதன் சுவையை அறியாத ஒருவரை எவ்வளவு அதிகமாக விரட்டும்?

எபிரெயர் 2:9, என்றாலும், தேவனுடைய கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக்காகவும், மரணத்தை ருசிபார்க்கும்படிக்கு தேவதூதரிலும் சற்றுச் சிறியவராக்கப்பட்டிருந்த இயேசு மரணத்தை உத்தரித்ததினிமித்தம் மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் முடிசூட்டப்பட்டதைக் காண்கிறோம்.

நித்தியமாக அழியாத ஒருவரால் ஒருபோதும் எதிர்கொள்ள முடியாத ஒன்றை இயேசு எதிர்கொள்கிறார்.

இயேசு அதை தனக்காக எதிர்கொள்ளவில்லை, ஏனென்றால் அவர் இறக்க முடியாது, ஆனால் அவர் மனிதனுக்காக மனிதனாக மரிக்கிறார்.

இவை அனைத்தும் மிகுந்த மனச்சோர்வை ஏற்படுத்தியது.

இது நாடகம் அல்ல, நிஜம்.
இது இரட்சகரின் போராட்டம்.

சாத்தான் மீண்டும் அவரை அணுகி வந்ததால் இதெல்லாம் வந்தது.

இயேசுவிடம் சாத்தான் என்ன சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்?

முதல் முறையாக சாத்தானின் சோதனை என்னவென்றால், அவன் வந்து, “கற்களை ரொட்டிகளாக்கு, பின்னர் ஆலயத்தில் உப்பரிகையிலிருந்து குதித்து, உலக ராஜ்யங்களைப் பார், என்னைப் பணிந்துகொள், நான் அவற்றை உமக்குத் தருவேன்” என்றான்.

சாத்தான் என்ன செய்து கொண்டிருந்தான்?
இயேசுவுக்கு சாப்பிட உரிமை இருந்ததா?
நிச்சயம்.

இயேசுவுக்கு தாம் விரும்பிய எதையும் பெற உரிமை இருந்ததா?
நிச்சயமாக, அவர் சர்வ வல்லமையுள்ள தேவன்.

இயேசுவை மேசியா என்று போற்றுவதற்கு அவருக்கு உரிமை இருந்ததா?
ஆம்.

உலக ராஜ்யங்களை ஆள அவருக்கு உரிமை இருந்ததா?
ஆம்.

சாத்தான் அவனிடம் என்ன சொல்லிக் கொண்டிருந்தான் தெரியுமா?
உங்கள் உரிமைகளைப் பெறுங்கள்!

நீங்கள் வனாந்தரத்தில் 40 நாட்கள் இருந்தீர்கள், ஆனால் நீங்கள் சாப்பிடவில்லை, நீங்கள் தேவனுடைய குமாரன். உனக்கு அப்படி நடக்க விடாதே, கொஞ்சம் திருப்தியைப் பெறு. நீ அதற்கு தகுதியானவன். உனக்கு உணவு இல்லாமல் இருப்பது சரியல்ல, அந்தக் கற்களை ரொட்டியாக மாற்று.

நீங்கள் மேசியாவாகப் போற்றப்பட வேண்டும், அவமானகரமான வாழ்க்கைக்காகக் காத்திருக்காதீர்கள், நிராகரிக்கப்படுவதற்காகக் காத்திருக்காதீர்கள். ஆலயத்தின் உயரமான இடத்திலிருந்து குதித்து கூட்டத்தின் முன் இறங்குங்கள், அவர்கள் உங்களை பரலோகத்திலிருந்து பறந்து வரக்கூடிய ஒரு மேசியாவாகப் போற்றுவார்கள். நீங்கள் எல்லா வலிகளையும், எல்லா வேதனைகளையும், சிலுவையையும், முழு விஷயத்தையும் கடந்து செல்ல முடியும்.

இந்த மலையிலிருந்து நீங்கள் காணக்கூடிய உலகின் அனைத்து ராஜ்யங்களையும் பாருங்கள். நீங்கள் என்னை வணங்கினால், நான் அவற்றையெல்லாம் உமக்குக் கொடுப்பேன், நீங்கள் சிலுவையைத் தவிர்த்து, வேதனையைத் தவிர்த்து, நிராகரிப்பைத் தவிர்த்துச் செல்லலாம்.

நீ அதற்கு மிகவும் தகுதியானவன்.

இப்படித்தான் சாத்தான் வந்தான். இயேசு கிறிஸ்துவின் தகுதியைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள சாத்தான் வந்தான்.

"நீங்கள் இவ்வளவு தாழ்த்தப்பட்டவராக இருக்கக்கூடாது."

சாத்தான் தோட்டத்திற்குத் திரும்பி வந்தபோது, அவன் அதையே திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக் கொண்டிருந்தான்.

நீ இங்கே என்ன செய்கிறாய்?

ஏன் அவமானப்படுகிறாய்?

எருசலேம் நகரத்திலிருந்து ஒரு கும்பல் உன்னைச் சிறைபிடித்து கொலை செய்ய வருவதைப் பார்த்து நீ என்ன செய்கிறாய்?

ஏன் மண்ணில் முகம் புதைந்து, வேதனையில் தேவனிடம் கூக்குரலிட்டு, பெரும் வியர்வைத் துளிகளோடு அல்லது இரத்தக் கட்டிகளோடு இங்கே தரையில் இருக்கிறாய்?

நீர் தேவனுடைய குமாரன்.

பதினொரு சீடர்கள் ஓடிப்போனதாலும், யூதாஸ் என்ற துரோகியைக் காட்டிக்கொடுக்கும் ஒரு துஷ்ட துரோகியாலும் நீர் ஏன் அவமானப்பட வேண்டும்?

இதை விட சிறந்ததை நீங்கள் பெற வேண்டும், இது உங்களுக்கு நடக்க விடாதீர்கள்.

நீ இதற்கு மிகவும் தகுதியானவன்.

நீர் தேவனுடைய குமாரன். உமக்கு என்ன உரிமையோ அதை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.

சாத்தான் அவரை எப்போதும் சிலுவையிலிருந்து விலக்கி வைக்க விரும்பினான்.

- முதல் சோதனை, "சிலுவை இல்லாமல் இப்போது அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்."
- இங்கே, "சிலுவை இல்லாமல் இப்போது அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்."

மத்தேயு 16:23, அவரோ திரும்பிப் பேதுருவைப் பார்த்து: எனக்குப் பின்னாகப்போ, சாத்தானே, நீ எனக்கு இடறலாயிருக்கிறாய்; தேவனுக்கு ஏற்றவைகளைச் சிந்தியாமல் மனுஷருக்கு ஏற்றவைகளைச் சிந்திக்கிறாய் என்றார்.

பேதுரு அவரிடம், "சிலுவைக்குச் செல்லாதே" என்று சொன்னபோது, இயேசு, "எனக்குப் பின்னாகப் போ சாத்தானே" என்றார், ஏனென்றால் அதுதான் எப்போதும் சாத்தானின் அணுகுமுறையாக இருந்தது.

இந்த மூன்று அலைகளில் சாத்தான் அவரை நோக்கி வந்தான் என்று நான் நம்புகிறேன்:

- திட்டம் வடிவமைக்கப்பட்ட விதத்தில், திட்டத்திற்காக தேவனை நம்புவதை அவரை நிறுத்த முயற்சிப்பது,
- விஷயத்தை ஷார்ட் சர்க்யூட் செய்ய,
- சிலுவையைத் தவிர்க்கவும்,

அதுதான் சலனமாக இருந்தது.

வ 38, அப்பொழுது, அவர்: என் ஆத்துமா மரணத்துக்கேதுவான துக்கங்கொண்டிருக்கிறது; நீங்கள் இங்கே தங்கி, என்னோடேகூட விழித்திருங்கள் என்று சொல்லி.

"மிகவும் துக்ககரமானது" என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம், சுற்றுப்புறத்தைப் போலவே துக்கத்தால் சூழப்பட்டிருப்பது.

அவர் சோகத்தால் சூழப்பட்டார்.

அவர் சோகத்தில் மூழ்கினார்.

இயேசு "என் ஆத்துமா", அதாவது என் உள்ளான நபர் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறார். அவர் ஒரு உண்மையான நபர்.

"என் உள்மனம் உண்மையில் துக்கத்தில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்கிறது."

எவ்வளவு துயரமானது?

"மரணம் வரை கூட."

அந்த துக்கம் அவரைக் கொல்லும் அளவுக்குப் போதுமானதாக இருந்தது.

ஒருவர் மிகுந்த வேதனையால் இறக்கலாம். அவை உங்கள் நுண்குழாய்களை உடைக்கக்கூடும், பின்னர் அவர் வியர்க்கும்போது அது நடக்கத் தொடங்குகிறது, மேலும் அவரது வியர்வை வியர்வை சுரப்பிகள் வழியாக வெளியேறும் இரத்தத்துடன் கலக்கிறது.

இயேசு மிகுந்த வேதனையால் இறக்கக்கூடும்.

தேவன் அவரைப் பலப்படுத்த ஒரு தூதனை அனுப்பவில்லை என்றால், அவர் சிலுவைக்குச் செல்வதற்கு முன்பே தோட்டத்திலேயே இறந்திருப்பார். அவர் சிலுவைக்குச் சென்றபோது, அவர் மிக விரைவாக இறந்தார், அவ்வளவு விரைவாக அவர்கள் அவரது கால்களை உடைக்கக்கூடத் தேவையில்லை. வேதனை மிகவும் கடுமையாக இருந்ததால் மரணம் நெருங்கிவிட்டது.

சிலுவையை, அது ஒரு தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வேதனையான நிகழ்வாக நாம் பார்க்க முடியாது.

அவருடைய வாழ்க்கை துக்க வாழ்க்கையாக இருந்தது, அவருடைய வேதனை சிலுவையை எதிர்பார்த்தது. இயேசு அதை உங்களுக்காகச் செய்தார், அவர் அதை எனக்காகச் செய்தார்.

வ 38, நீங்கள் இங்கே தங்கி, என்னோடேகூட விழித்திருங்கள் என்று சொல்லி,

அவர்கள் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று இயேசு விரும்பினார் என்பது தெளிவாகிறது.

என்ன நடக்கப் போகிறது என்று அவர் அவர்களை எச்சரித்திருந்தார்.

அவர் மற்ற இடங்களிலிருந்து விலகி, ஒரு மரத்தின் நிழலில், மிகவும் ஒதுக்குப்புறமான இடத்திற்குச் செல்வார்.

லூக்கா கூறுகிறார், “அவர் ஒரு கல்லெறி தூரம் சென்றார்,” 30 அல்லது 50 கெஜம் தொலைவில், “ஜெபம் பண்ண” சென்றார்.

அவருடைய இதயம் உடையும் கட்டத்தில் உள்ளது, அவர் சரியானதைச் செய்கிறார்.

வ 39,சற்று அப்புறம்போய், முகங்குப்புற விழுந்து: என் பிதாவே, இந்தப்பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படிசெய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்:

வ 42, அவர் மறுபடியும் இரண்டாந்தரம் போய்: என் பிதாவே, இந்தப் பாத்திரத்தில் நான் பானம்பண்ணினாலொழிய இது என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடாதாகில், உம்முடைய சித்தத்தின்படி ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்,

வ 44, அவர் மறுபடியும் அவர்களை விட்டுப்போய், மூன்றாந்தரமும் அந்த வார்த்தைகளையே சொல்லி ஜெபம்பண்ணினார்..

ஒவ்வொரு சோதனை அலையுடனும், ஜெபத்தில் பிதாவுடன் தனிமை இடத்திற்கு பின்வாங்குவதற்கான பதில் வந்தது. அவரது துக்கம், அவரது துக்கம் குவியத் தொடங்குகிறது.

வ 37, "துக்கமடையவும், வியாகூலப்படவும் தொடங்கினார்."

இது துக்கத்தை அதிகரிக்கும் தொடர்ச்சியான செயல்முறையாகும்.

லூக்கா 22:41, அவர்களை விட்டுக் கல்லெறிதூரம் அப்புறம்போய், முழங்கால்படியிட்டு::

வ 39,சற்று அப்புறம்போய், முகங்குப்புற விழுந்து: என் பிதாவே, இந்தப்பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படிசெய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்:

வெளிப்படையாக, அவர் மண்டியிடும் நிலையில் தொடங்கினார், ஆனால் அதிக நேரம் கடக்காமல் அவர் தரையில் முகம் குப்புறக் குனிந்தார்.

இது நமக்கு என்ன காட்டுகிறது?
வேண்டுதல்.

வ 39, சற்று அப்புறம்போய், முகங்குப்புற விழுந்து: என் பிதாவே, இந்தப்பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கக்கூடுமானால் நீங்கும்படிசெய்யும்; ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்று ஜெபம்பண்ணினார்.

இயேசு, "ஓ என் பிதாவே" என்றார்.

இயேசு தேவனிடம் ஜெபிக்கும் ஒவ்வொரு முறையும் "பிதா" என்று அழைத்தார், சிலுவையில் இருந்தபோது தேவன் அவரைக் கைவிட்டார்.

ஆனால் வேதத்தில் அவர் "ஓ என் பிதாவே" என்று கூறிய ஒரே முறை இதுதான். யூத மதத்திற்கு மிகவும் அந்நியமான நெருக்கம் என்ற கருத்தை அவர் எடுத்துக்கொள்கிறார். இயேசு தேவனை "பிதாவே" என்று அழைத்தபோது, யூதர்களால் அதைக் கையாள முடியவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் தேவனை தங்கள் தனிப்பட்ட பிதா என்று அழைக்கவில்லை. அவர் தேசத்திற்கு தந்தையாக இருந்தார், ஆனால் அதற்கு எந்த நெருக்கமும் இல்லை.

இங்கே இயேசு ஒரு படி மேலே சென்று, "ஓ பிதாவே" என்று மட்டும் சொல்லாமல், "ஓ என் பிதாவே" என்று கூறுகிறார்.

மாற்கு 14:36, அப்பா பிதாவே, எல்லாம் உம்மாலே கூடும்; இந்தப் பாத்திரத்தை என்னிடத்திலிருந்து எடுத்துப்போடும், ஆகிலும் என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது என்றார்.

"அப்பா," அப்பா.

இயேசு நெருக்கத்தைப் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்.

சாத்தான் அவரைத் தந்தையிடமிருந்து பிரிக்க முயற்சிப்பது போலவும், தந்தையின் விருப்பம், நோக்கம் மற்றும் இயேசுவைப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது போலவும்.

இயேசு பிதாவுடனான தனது உறவின் நெருக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார், அதை அவர் விட்டுவிட மாட்டார்.

"ஓ என் தந்தையே," மிகவும் உடைமை உணர்வுள்ளவர், தனிப்பட்டவர், நெருக்கமானவர், அவர் அதைப் பற்றிக் கொள்கிறார்.

- ✓ He will not distrust God, like He wouldn't make bread on His own,
- ✓ He wouldn't credit Himself as Messiah on His own,
- ✓ He wouldn't take the kingdoms of the world on His own, but He waited for the Father.
- ✓ He will not here divert the cross or divert from the cross on His own.
- ✓ He will go through the plan .

எனவே இயேசு, "என் பிதாவே, கூடுமானால் இந்தப் பாத்திரம் என்னைவிட்டு நீங்கும்படி செய்யும்; ஆனாலும், என் சித்தத்தின்படியல்ல, உம்முடைய சித்தத்தின்படியே ஆகக்கடவது" என்று கூறுகிறார்.

"வேறு எந்த வழியிலாவது இதைச் செய்ய முடிந்தால், நான் அதை விரும்புகிறேன், ஆனால் அது இல்லையென்றால், அப்படியே இருக்கட்டும்" என்று இயேசு கூறுகிறார்.

இது தேவனின் விருப்பத்திற்கு உறுதியான மற்றும் கீழ்ப்படிதலின் பிரார்த்தனை.

இயேசு "முடிந்தால்" என்கிறார்.

தேவனின் சக்திக்குள் அது சாத்தியமா என்று இயேசு கேட்கவில்லை.

ஏனென்றால் தேவனின் சக்திக்குள் எதுவும் சாத்தியமாகும்.

தேவனுக்கு அதைச் செய்ய சக்தி இருக்கிறது.

தேவனின் திட்டத்தில் இது சாத்தியமா என்று இயேசு கேட்கிறார். பாவினைக் காப்பாற்றும் திட்டத்துடன் இணக்கமாக, தார்மீக ரீதியாக, மீட்பாக இது சாத்தியமானால், வேறு ஏதாவது வழி இருக்கிறதா, அது வேறு வழியில் நடக்கட்டும்.

தோட்டத்தில் அவரைக் கொல்வது தாங்க முடியாத ஒரு விஷயம். மூவரின் இந்த முதல் பிரார்த்தனைக்குப் பிறகுதான் அவர் இரத்தக் கட்டிகளாக வியர்க்கத் தொடங்கினார்.

கிரேக்க வார்த்தை 'Thrombos' 'இங்கே பயன்படுத்தப்படுவது த்ரோம்போசிஸ், அதாவது இரத்தக் கட்டிகள் ஏற்படுவதால் ஏற்படுகிறது.

அந்த வேதனை அவரைக் கொல்லும் தருவாயில் இருந்தது, அவர், "வேறு ஏதாவது வழி இருந்தால், வேறு எந்த வழியிலும் அதைச் செய்ய முடியுமானால்" என்று கூறுகிறார்.

இயேசு மீட்பைத் தவிர்க்க முயற்சிக்கவில்லை.

இயேசு மிகக் கடுமையான வேதனையின் கட்டத்தில் இருக்கிறார்.

"இந்த பாத்திரம்" என்பது அவர் தாங்கிக் கொள்ளும் அனுபவத்தின் சின்னமாகும்.

அவர் அனுபவத்தைக் குடிப்பார்.

அவர் அந்தக் கண்ணத்தைக் கசப்பான வண்டலாகப் பருகுவார்.

கோப்பை பெரும்பாலும் தெய்வீக கோபத்துடன் தொடர்புடையது.

சங்கீதம் 75:8, கலங்கிப் பொங்குகிற மதுபானத்தினால் நிறைந்த பாத்திரம் கர்த்தருடைய கையிலிருக்கிறது, அதிலிருந்து வாரக்கிறார்; பூமியிலுள்ள துன்மார்க்கர் யாவரும் அதின் வண்டல்களை உறிஞ்சிக் குடிப்பார்கள்.

ஏசாயா 51:17, எழும்பு, எழும்பு, கர்த்தருடைய உக்கிரத்தின் பாத்திரத்தை அவர் கையில் வாங்கிக் குடித்திருக்கிற எருசலேமே, எழுந்துநில், தத்தளிக்கச்செய்யும் பாத்திரத்தின் வண்டல்களை உறிஞ்சிக் குடித்தாய்.

எரேமியா 49:12, கர்த்தர் சொல்லுகிறது என்னவென்றால்: இதோ, பாத்திரத்தில் குடிக்கவேண்டுமென்கிற நியாயத்தீர்ப்புக்கு உள்ளாயிராதவர்கள் அதில் குடித்தார்கள்; நீ குற்றமற்று நீங்கலாயிருப்பாயோ? நீ நீங்கலாயிராமல் அதில் நிச்சயமாய்க் குடிப்பாய்.

நியாயத்தீர்ப்பின் கோப்பை, அல்லது கோபத்தின் கோப்பை. கிறிஸ்து குடிக்கப் போகும் பாத்திரம் பாவத்தின் மீது தேவனுடைய கோபம், சாத்தானின் தாக்குதல், மரணத்தின் வல்லமை, அக்கிரமத்தின் குற்ற உணர்வு.

அதெல்லாம் கோப்பையில் இருந்தது.

வேறு ஏதாவது வழி இருந்தால் இயேசு தப்பிக்க விரும்பலாம்.

ஆனால் நீங்கள் நினைவில் கொள்ளுங்கள், அவர், "நான் இதற்காகவே வந்திருக்கிறேன்" என்று கூறினார்.

தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்ய இயேசு உலகிற்கு வந்தார், அதுவே அவருடைய முழுமையான முழுமையான அர்ப்பணிப்பாகும்.

பின்னர் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து ஜெபத்தைத் தொடங்குகிறார், மேலும் ஜெபம் நமக்கு உண்மையான வேதனையைக் காட்டுகிறது, ஏனெனில் அது அதிலிருந்து விடுபடுவதற்கான விருப்பத்தை நமக்குக் காட்டுகிறது.

தயவுசெய்து, வேறு வழியில் இதைச் செய்ய ஏதேனும் வழி இருந்தால், அதை அப்படியே விட்டுவிடுங்கள். ஆனால் இல்லையென்றால், உங்கள் விருப்பம் எதுவாக இருந்தாலும் சரி.

அதுதான் சோதனையை எதிர்கொள்ளும் வழி, நம்பிக்கையான ஜெபத்திலும், தேவனுடைய சித்தத்திற்கு அர்ப்பணிப்பிலும்.

அவர் தேவனை நம்பினார்.

போராட்டத்தின் தீவிரம், அவர் அதை எவ்வாறு அணுகினார் என்பதன் காரணமாக, அவரில் மிகச் சிறந்ததை வெளிப்படுத்துகிறது.